

Négy korszakban alakult ki kisebb-nagyobb település a dombon: a bronzkorban, a szarmaták idején (2–3. században), az Árpád-korban és az újkorban.

A *bronzkori* (késő kisapostagi-kora Vanya) településrészlet leletanyagban nagyon gazdag. Több egész, illetve kiegészíthető edény, 4 korhatározó bronztárgy és egy öntőforma került elő. A legtöbb méhkas alakú mély tárológödör és két földbe mélyített ház származott ebből a korból. A cölöplyukak nagy része valószínűleg a bronzkori település felszíni épületeihez tartozott. Talán a bronzkori népességnek a hitvilágában is szerepet játszottak azok a gödrök – kopolyakutak –, melyek a terület mélyebb fekvésű részén kerültek elő. Itt több gödörben találtunk egy-két egész edényt, egy gödörben pedig egy dunántúli eredetű bronzcsüngőt.

A *szarmaták* csak rövid ideig laktak intenzíven a dombot, ebből a korból is több tárológödört és néhány kopolyakutat tártunk fel. Néhány terra sigillata töredék és festett cserepek utalnak a rómaiakkal kialakult kapcsolatokra.

Az *Árpád-korban* az időszakosan vízjárta terület közelében, a domb nyugati lejtőjén alakult ki település. Az előkerült árkok többsége erre a korra keltezhető. A lelőhely talán legkülönlegesebb objektuma az az Árpád-kori vesszőfonatos kút, melyben a víz kb. 70–80 cm magasan konzerválta a kút vázát alkotó vesszőfonatot. Ennek egy részletét sikerült kiemelniük.

Az ásatás területén előkerült néhány újkori – általában sekély betöltésű amorf – objektum, ezek az egykor itt működő majorság mementói.

A lelőhelyen összesen 232 régészeti objektumot és 146 cölöplyukat dokumentáltunk. A feltárással sikerült meghatározni az útépítéssel veszélyeztetett régészeti lelőhely nyugati szélét, míg keleti irányban a lelőhely egy részét egy korábbi útépítéssel elpusztították.

KUSTÁR ROZÁLIA

187. Hegyeshalom, Középső-Holdasok

(Győr-Moson-Sopron megye) Ró

2003. február 3-án egy kissé ovaloid, de egészében jó megtartású őrlőkövet hoztak be a múzeumba. Elmondás alapján a kézimalom köve mellett találta a szintén átadott római kerámiát, illetve a műtrágyázások hatására igen roncsolt felületű bronz pénzérméket, amelyek egy része Constans és Constantius érme lehet, de egy nagyobb darab korábbinak (Hadrianus?) tűnik.

A leletegyüttes a hegyeshalmi kavicsbánya DNy-i sarkánál került elő, egy domboldalon.

A lelőhely mai kiterjedése ÉNy-DK-i irányban 220 m, K-Ny-i irányban 80 m lehet, ám feltételezhető, hogy korábbi bányaművelés a többi (K-i) részét már erősen megsértette, megsemmisítette. A lelőhely jelen ismereteink szerint közvetlenül nem veszélyeztetett, de a modern talajművelő segédanyagok (műtrágyázás) erősen roncsolják a fémleleteket. Későbbi, esetleges bányabővítés során feltétlenül tekintettel kell lenni ezen ismert

lelőhelyre is, amely feltehetően egy 2–4. századi római telep lehetett.

ASZT ÁGNES

188. Hegyfalú, 84–86. sz. főutak csomópontja

(Vas megye) Ó, V, Kö

2003. július 23. és augusztus 9. között megelőző feltárást végeztünk a 84–86. számú főutak közforgalmú csomópontjában épülő üzemanyag-töltő állomás területén. Közel 1200 m² területet kutattunk meg.

Az altalaj a terület Ny-i és D-i részén magas szerves anyag tartalmú, sötét öntéstalaj, a K-i és É-i felében világos löszös.

Összesen 61 objektumot tártunk fel. Előkerült egy kora vaskori urnatemető 7 sírja, egy őskori terepülés részlete, gödrökkel, oszlophelyekkel, és kevés leletanyaggal. A vaskori temetőrészlet és az őskori település az öntéstalajon került elő.

A löszös területről középkori településrészletet figyeltünk meg, műhelygödört(?), házat kemencével, oszlophelyeket.

FARKAS CSILLA

189. Hegyfalú, Hereföld

(Vas megye) Kk

A Győr és Szombathely közötti 400 kV-os távvezeték Vas megyei szakaszáról készülő régészeti hatástanulmány elkészítéséhez terepbejárást végeztünk a nyomvonalon. A vizsgált terület részben növényzettel fedett.

Ebben a határrészben egy késő középkori település nyomait jelző új lelőhelyre (31. sz.) találtunk.

ILON GÁBOR

190. Hejőszalonta határa

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, B, Kú

2003. szeptember 3-án régészeti terepbejárást végeztünk Hejőszalonta DNy-i külterületén. A cél az volt, hogy tisztázzuk az említett terület régészeti állapotát. A területet jelenleg szántóföldként hasznosítják.

A terepbejárást során négy, eddig ismeretlen régészeti lelőhely felszíni nyomait találtuk meg. Az 1. lelőhelynek nevezett dombon Ny-K-i irányban egy viszonylag nagy kiterjedésű település felszíni nyomaira bukkanunk. Itt nagyszámú neolitik és bronzkori kerámiatöredéket gyűjtöttünk. A 2. lelőhely egy keskeny ÉÉNy-DDK-i dombháton van, itt mindössze néhány neolitik kerámiát találtunk. A 3. lelőhely egy É-D-i hosszanti, de keskeny dombhát, itt ismét sűrűn került elő neolitik kerámia. A 4. lelőhely egy szintén É-D-i domboldal, itt neolitik kerámia, paticsötredékek kerültek elő, valamint egy kora újkori cseréppipa töredéke is. Megjegyzendő, hogy a 3. és 4. lelőhelyek ugyanazon egykori vízfolyás mentén, hasonló helyzetben fekszenek, így egymás folytatásának is tekinthetők. Mindkét helyen nagy volt a felszíni lelet-